

VLAAMSE KRUIS, Het, onder impuls van Fr. Daels op 8 november 1927 als a-politieke vereniging en vereniging zonder winstoogmerk gesticht door J. Laureys, E. Ilegem, L. Augusteyns e.a.

Het doel was de sociale, geneeskundige, hygiënische en zedelijke belangen van het Vlaamse volk behartigen. Spoedig groeide Het Vlaamse Kruis uit tot 14.000 leden in 21 afdelingen. In 1940 zocht het Rode Kruis (z. aldaar) contact met Het Vlaamse Kruis om de hulpverlening aan oorlogsslachtoffers te coördineren, wat echter door de leiding van Het Vlaamse Kruis werd afgewezen. In 1942 hadden informele besprekingen plaats tussen de toenmalige voorzitter van Het Vlaamse Kruis dr. Arthur van Huffelen en Marcel Lambin, adjunct-directeur-generaal van het Rode Kruis, om tot een aanvaardbare basis te komen met het oog op een mogelijke samenwerking. Deze toenaderingspoging strandde evenwel op de sterk uiteenlopende strekkingen bij leiding en leden van Het Vlaamse Kruis. Tijdens de bezetting en bij de V-bombardementen trad Het Vlaamse Kruis met de andere hulporganisaties op ter verzorging van de slachtoffers. Talrijke leiders van Het Vlaamse Kruis leden onder de repressie, doch de organisatie als zodanig bleef buiten vervolging. Op dit ogenblik bestaan er opnieuw 21 afdelingen die door het organiseren van EHBO-cursussen (Eerste Hulp bij Ongevallen), hulp bij bepaalde manifestaties (IJzerbedevaart) en rampen, sanitaire opleiding enz. de gemeenschap trachten te dienen.

In 1973-'74 werden opnieuw onderhandelingen over samenwerking tussen Het Vlaamse Kruis en de Vlaamse vleugel van het Rode Kruis aangeknoopt.

JORIS VERSTRAETE